

MIJN SPIRITUELE PLEK

Zo stil als op de eerste morgen

Marleen COPPENS voelt zich thuis bij Gentse religieuze gemeenschappen

- ▶ Marleen Coppens woont pas in Gent
- ▶ Ze startte er het Huis van Troost
- ▶ Diverse vieringen geven structuur aan haar dag en haar week

Jozefien VAN HUFFEL

In het centrum van Gent, tussen het Gravensteen en de kleine ring, zijn enkele klooster-gemeenschappen bijna burens. Marleen Coppens is nieuw in de wijk, maar ze kent ze al allemaal. Zelf woont ze in een gebouw van de paters karmelieten.

„In de beschermende nabijheid van het klooster”, zegt ze. „Elke dag om halfnegen houdt de gemeenschap zijn dagsluiting. Net als de andere bewoners mag ik het klooster binnen langs de tuin. Vaak staat daar een reiger aan de rand van de vijver. Het lijkt wel een poort naar de hemel. En daarna, bij de dagsluiting,

Marleen Coppens op het binnenplein van het Huis van Troost, bij de paters augustijnen. © Jozefien Van Huffel

kan ik mijn dag als het ware afgeven aan God en aan de gemeenschap waar ik me deel van voel.”

Geregeld wandelt ze van het Prinsenhof naar de Sint-Margrietstraat, zo'n vijfhonderd meter verderop. Of, anders gezegd,

van de karmelieten naar de augustijnen. „In de pastorie daar is het Huis van Troost gevestigd, dat we met een team van vrijwilligers openhouden. De paters wilden graag een vorm van ont-haal voor de mensen die de Sint-

Ritakapel bezoeken, terwijl ik droomde van een plek waar mensen met hun zorgen en verdriet terecht kunnen. Een plek van rust en genezing moest het worden”, zegt ze.

„De pastorie is de ideale locatie, in het hart van de stad en niet ver van het ziekenhuis en een tramhalte”, vervolgt ze. „Aan de straatkant is er ook een deur, die kan openstaan. Dat is heel belangrijk. Ik hou zelf ontzettend van Stille Zaterdag en van Pasen. Vanuit de stilte die ik overal mag ervaren, 'zo stil als op de eerste morgen', probeer ik in mijn vrijwilligerswerk wat verrijzenis-vreugde door te geven.”

Op zaterdag trekt Marleen Coppens vaak rechtstreeks van het Huis van Troost naar de aanpalende Sint-Stefanuskerk. „Want de eucharistie is heilzaam en verlichtend. De Herder neemt mijn onmacht aan”, zegt ze. „Op zondag is er dan weer de viering in de Sint-Elizabethparochie. De gemeenschap is er klein, maar ik blijf hopen en vertrouwen dat we zullen blijven samenkomen.”

Tot voor kort woonde Marleen Coppens een klein eind van Gent op het platteland. „Ik geniet van de weelde van de stad en van de mogelijkheden om het geloof te vieren”, zegt ze. „Ik kom bijvoorbeeld ook bij de zusters van Moe-

„De tuin, vaak met een reiger bij het water, is als een poort naar de hemel”

der Teresa en bij de clarissen. De vieringen geven structuur aan mijn dag.”

Marleen Coppens gaf haar woonruimte bij de karmelieten een naam, *Deo volente* (zo God het wil), die ze bij de bel aanbracht. „Het herinnert me eraan dat ik me wil bevrijden van het gewicht van mijn eigen wil en me overgeven aan die van God”, besluit ze.

Eind 2014 verdwijnt de rubriek *Mijn spirituele plek*. We willen onze lezers van harte danken voor de vele inspirerende inzendingen.

GOD EN IK

‘Ik kan mijn mond niet houden’

Na *The Voice* en de preselekties van *Eurosong* timmert Eva JACOBS voort aan zangcarrière

Lieve WOUTERS

–Hoe zou u zich omschrijven in termen van religiositeit?

Als kind ging ik met mijn ouders mee naar de evangelische kerk in Houthalen en daar kun je me steeds wekelijks vinden. Op mijn dertiende liet ik me dopen. Dat gebeurde met een totale onderdompeling, heel indrukwekkend.

Als tiener dreef ik wel even af van het geloof. Ik ging uit en

dronk daarbij vaak te veel. Op een bepaald moment voelde ik me door God verlaten. Maar eigenlijk was ik het die Hem verlaten had. Het weerzien deed ontzettend goed.

–Wie is Jezus voor u?

Ik heb altijd geleerd om Hem als mijn redder te zien en zo voel ik het ook. God stuurde zijn Zoon naar de wereld, omdat de mensen

er niets van bakten. Hij is, bij wijze van spreken, een ladder waarlangs je bij God kunt komen.

–Wie of wat helpt u om te herbronnen?

God is mijn enige bron. Uit Hem haal ik al mijn vrede en kracht. Dat hoeft niet per se tijdens de kerkdienst te zijn, al is dat wel een bevoorrechte omgeving. Daar wordt immers het Woord ge-

opend in de gelovige kring. Ook in de auto bid ik geregeld. Ik zeg dan gewoon: „God, hier ben ik.” Als ik niet weet wat te zeggen, bid ik met het Onzevader. Anders vertel ik Hem over mijn zorgen, dank of prijs ik Hem. Of ik zeg gewoon niets. Hoewel ik al sinds mijn dertiende liedjes maak, en aanvankelijk dan nog vooral gospels of aanbiddingsliederen, heb ik niet echt muziek nodig om te bidden. Andersom ben ik wel blij wanneer mijn muziek anderen kan inspireren en tot bezinning brengen, ook mijn meer wereldse liedjes.

–Welke stoorzenders ontmoet u in uw spirituele leven?

Lawaai kan best een stoorzender zijn. 's Avonds kan ik echt blij zijn als al het geluid verstomt en ik wat kan lezen. Maar de echte stoorzender voor een leven dicht bij God ben je zelf, als je de verkeerde keuzes maakt. Je moet je gedrag afstemmen op Hem.

–Spreken of zwijgen?

Ik praat best veel over mijn geloof. Ook op televisie, bijvoorbeeld in *The Voice van Vlaanderen* of de preselekties van *Eurosong* eerder dit jaar, stak ik dat deel van mezelf niet onder stoelen of banken. Soms vragen ze me of ik dat bewust doe, om anderen te beke-ren of om op de een of andere manier te scoren. Dat zou naïef zijn. Ik weet best dat dit veeleer tegenstand oproept. Maar ik kan nu

© Selina De Maeyer

eenmaal mijn mond niet houden. Ik ben nogal spontaan in die dingen. Ik heb al diep in de put gezeten. Noem het een depressie. Het voelde als een soort gevangenis. Ik ben daar vrij snel uitgekomen dankzij God. Dat vergeet je niet zomaar.

Bovendien revolteer ik een beetje tegen het fenomeen waarbij yoga, meditatie en de meest persoonlijke ervaringen wel druk besproken kunnen worden op sociale media, maar dat over het christelijke geloof een taboe lijkt te ontstaan. Dat vind ik irritant.

–Wat is heilig voor u?

Alleen God is heilig. Al de rest zal ooit naar de vaantjes gaan. Daarom kan ik zelfs niet zeggen dat muziek heilig is voor mij, al droom ik nog zo van de grote doorbraak. Momenteel geef ik zang- en pianoles. Daarnaast treed ik geregeld op en werk ik voort aan mijn carrière: repeteren met de band en liedjes schrijven, soms tot 2 uur 's nachts.

Advertentie

Op zoek naar verdieping en inspiratie? Lees dan Ignis webmagazine, het gratis online tijdschrift van de Nederlandse en Vlaamse jezuitten over geloof en samenleving.

Kerk & Religie

Wat wij kunnen leren van Paus Johannes XXIII; Hoe paus Franciscus bemoedigt én uitdaagt.

Politiek & Economie

Brieven van een Joods-Palestijns echtpaar; Reportages uit o.m. Oekraïne, Egypte en Syrië.

Spiritualiteit & Gebed

Leven met de Geestelijke Oefeningen; diverse meditaties bij Bijbelteksten en kunstwerken.

Onderwijs & Wetenschap

Op zoek naar Linnaeus in Uppsala; Augustinus als bevlogen leraar; God vinden in de klas.

Zorg & Samenleven

De Ark - gemeenschap van hoop; Hoe 'nationaal' is onze rouw?; *Staccato* - een exclusieve korte film.

Kunst & Cultuur

Tal van besprekingen van films, beeldende kunst, literatuur, muziek en theater.

U kunt zich via onze website gratis abonneren op onze tweewekelijkse e-mailnieuwsbrief.

WWW.IGNISWEBMAGAZINE.BE